

La carta

PERE LLADÓ

E Pep Culubret era un carter de Banyoles que malauradament va morir molt jove. Un cop l'any ens trobàvem a l'hostal de Vilavenut per tal de fer un repàs de les coses petites de la vida. Era una estona entretinguda en què exposàvem les dificultats i problemàtiques del dia a dia.

En aquella època els carters encara passaven per les cases en l'època nadalenca per tal de recollir les estrenes. Si el client estava content, la propina podia ser interessant, altrament es buscaven excuses i amb una salutació n'hi havia prou.

Moltes noies de Banyoles tenien els xicots a la mili. En aquella època, un any i escaig fora de casa, per servir a la pàtria era allò normal. Una jove tenia el promès a Melilla i sabia que cada dia li escrivia una carta. Ella ja a la finestra esperava que passés en Pep. Eren uns moments intensos, plens d'emoció... però ai si la lletra s'endarreriria, la noia es posava furiosa i li deia de tot al pobre Pep. Així que no va tenir més remei que agafar-se unes vacances i acumular sis o set cartes... i així sempre la podia servir. Al llarg de tot l'any ja no hi va haver cap problema. La carta diària arribava i tots contents.

He pensat amb en Pep i els carters en saber que Artur Mas ha enviat una carta als caps de la Unió Europea, llevat del president espanyol, Mariano Rajoy. La va escriure abans de les vacances de Nadal i en aquests moments encara s'ignoren els resultats de la missiva.

Hom té la impressió que l'epistola arturiana és més en clau interna que no pas amb l'objectiu d'aconseguir resultats positius per al seu viatge a Ítaca. Serveix per fer bullir l'olla, entretenir el personal, fer contents els sectors independentistes i que la premsa de la Generalitat -ja s'ha de dir així- parli d'internacionalització del conflicte.

Aquesta carta és del tot estèril. No pot aconseguir cap resultat perquè només Artur Mas l'ha escrit per als seus socis. Qualsevol secretari o subsecretari que la llegeixi el primer que farà serà posar-se en contacte amb la diplomàcia espanyola. Ningú no contestarà a un president d'una regió que avala un procés secessionista, tot sabent que fins i tot per assolir aquest objectiu està disposat a sortir de la Unió Europea. Encara que el president català parli d'un procés democràtic, pacífic i transparent, són molts els estats que tenen problemes territorials, per la qual cosa tots els dirigents miraran cap a un altre costat.

No hi ha dubte que tot aquest camí cap a la independència que han dissenyat Mas i Junqueras és d'una total improvisació. El fanatisme independentista els porta a pensar que tot és de color de rosa i que són els més guapos del món. Es volen convèncer que parlant de votar ja es pot assolir qualsevol objectiu, sense tenir present que la força política avui la tenen els estats i que les grans decisions ja no es prenen a Madrid, sinó en el marc de la Unió Europea.

Artur Mas és conscient que la seva estratègia fracassarà estrepitosament i d'ara endavant només veurem accions que només buscaran un únic objectiu que no és altre que el de poder guanyar les properes eleccions catalanes i poder repetir una legislatura més com a president. Ja no es parla dels greus problemes que pateix Catalunya en qüestions socials, laborals o educatives. Totes les mirades només tenen un objectiu: l'enfrontament amb Espanya. I aquest és un gravíssim error, atès que Catalunya no pot aconseguir construir el seu camí sense un gran acord amb l'Estat espanyol. I això sense parlar del deute, dels aturats, dels pensionistes, de les transferències als ajuntaments per pagar proveïdors, etc, etc.